***** Variantã în lucru *****

***Scurtă arătare despre luarea Parisului şi alte întîmplări*, de la un iubitori de pace, la Buda, în Crăiasca Tipografie a Universitatei Ungureşti, 1814, 16 pp.**

Arătare despre luarea Parizului şi alte întîmplări

Căpetenia cea mai mare preste oştile céle înpreunare, aproape fiind de zidurile Parizului, au trimis lăcuitorilor celor din Pariz această următoare înştiinţare:

„Lăcuitorilor din Pariz!

Oştile cele împreunate stau lîngă zidurile Parizului. Aceştea nădăjduind că Ţara Franţozască o adevărată şi îndelungată pace vor face, marşul lor cu mare bucurie cătră Pariz l-au îndreptat. Doaăzeci de ani sînt de cînd în toată Europa în sînge şi în lacrămi. Toate cercările de a birui acel rău au rămas fără folos, căci întru puterea stăpînirii voastre cei sugrumătoare zăcea o nemişcată împedecare a păcii. Carele franţoz nu va cunoaşte acest adevăr?”

[...]

Aşa vă grăiaşte Europa cea într-armată, de pre lîngă zidurile cetăţii voastre. Grăiţi de întăriţi încrezămîntul acela, carele acéia în dragostea voastră cătră patrie îl are.

[...]

În 19/31 martie, după capitulaţie, au întrat oştile cele împreunate în Paris. Mulţimile de oameni au eşit lor întru întîmpinare. Pre măririle sale, înpăratul rusăsc Alexandru şi craiul Frideric Vilhelm i-au primit franţozii cu această strigare: «Să trăiască pacea! Să trăiască stăpînitorii cei împreunaţi! Să trăiască mîntuitorii noştri

[...]

Înştiinţarea a împăratului Alexandru. În Paris în 19/31 martie, la 3 ceasuri după amiază

Oastea a împreunatelor puteri au întrat în cetatea crăiască. Stăpînirile cele împreunate sînt gata a împlini pofta naţiei franţozeşti. Ele înştiinţează: precum că de au fost de lipsă atuncea pentru tocmealele păcii buni a sta, ca rîvnei spre cinste a lui Bonaparte pedecă să-i pună, aceste tocmele cu mult mai bune vor fi, îndată după ce Franţia singură supt înţeleaptă stăpînire ajungînd, scutirea păcii înainte îşi va pune.

Drept aceia, stăpînirile cele înpreunate înştiinţează: precum ele nici cu Napoleon Bonaparte, nici cu alt vreunul din a lui familie nici o întocmeală nu va face.

Precum ele întregimea Franţiei cei dintîi cum au fost mai nainte supt craii cei adevăraţi, în pace o vor lăsa, ci mai mult încă vor face, avînd acel cuget, ca Franţia, pentru norocul a toatei Evropii să fie mare şi putérnică.

Precum conştituţia, care Franţia îşi va da, ele o vor cunoaşte şi pentru aceia bune vor sta.

Drept aceia, cer ele ca Sănatul o vremelnică stăpînire, pentru trebuinţele cele de lipsă a îndreptării ţării să-şi aleagă şi pe lîngă aceia şi aşa legiuită rînduială să-şi gătească, carea pentru neamul franţozesc mai bună poate să fie.

Toate aceaste aici însemnate otărîri înpreunatele puteri cu mine le împărtăşează

Alexandru

Prin porunca înpărăteştii măriri; secretariul de ţeară, graf de Nesselrode

[...]

Actele cele de lăpădare ale împăratului Napoleon

Fiindcă înpreunatele puteri au înştiinţat cum că singur Napoleon înpiedecă pacea în Europa, drept aceia împăratul Napoleon, ţiindu-se de jurămînturile sale, înştiinţează precum că el şi următorii lui de Scaunul Franţozesc şi Italienesc de tot se lapădă, şi cum că e gata orice, pănă şi singură viiaţa sa pentru binele Franţiei a o jerti.

Dat în Castela Fontenblou, martie 30 (aprilie 11) 1814.

Iscălit

Napoleon

Pentru încredinţare: Dipont (de Nemur), gheneral-secretar a Stăpînirei ceii vremelnice.